



Vážení adoptivní rodiče, příznivci a přátelé Centra Narovinu,

vítejte na stránkách letního čísla bulletinu. Dočtete se zde například, jak se na projekt zdravotního pojištění dívá jeho zakladatel a zároveň ředitel naší keňské kanceláře Ken Okongo. A protože je Ken nyní na měsíční návštěvě v České republice, zeptali jsme se ho i na to, jak se mu zde líbí. Celý rozhovor uveřejníme v elektronickém bulletinu, který budeme rozesílat v srpnu.

A nezapomeňte, již v červenci odjíždí do Keni kontejner s anglickými knihami pro nově postavenou knihovnu v komunitním centru Ostrova Naděje. Pokud máte nějakou doma, pošlete ji do Afriky!

Přejeme vám krásné prázdniny a letní dovolené. **Vaše Centrum Narovinu**

Komu pomohl Klub přátel adopce ve druhém trimestru roku 2015?

Jako každý trimestr, i nyní jsme díky fondu Klubu přátel adopce, kde se od ledna 2015 do dubna 2015 nashromáždilo celkem 27 125 Kč, pomohli dětem, které ztratily své dosavadní adoptivní rodiče.

Podpořeno bylo osm dětí, které jsou nyní v 8. třídě základní školy a na konci tohoto roku je čekají závěrečné zkoušky. Od ledna by měly nastoupit na střední školu a tak doufáme, že se pro ně najdou noví adoptivní rodiče. Jsou to: Maria Achi-

eng (40349), Mwalimu Samson Chikumbo (ID 41005), Philip Ngutu (ID 41272), Antony Ndwiga (ID 41310), Metinsellah Ligwilu (ID 41584), Benter Akinyi (ID 50536), Abiud Nyangweso Onyango (ID 51084), Jack Johnson Onyango (ID 51411). Celkem tedy bylo čerpáno 19 200 CZK. Příběhy dětí naleznete na našich stránkách v Databázi dětí volných k adopci.

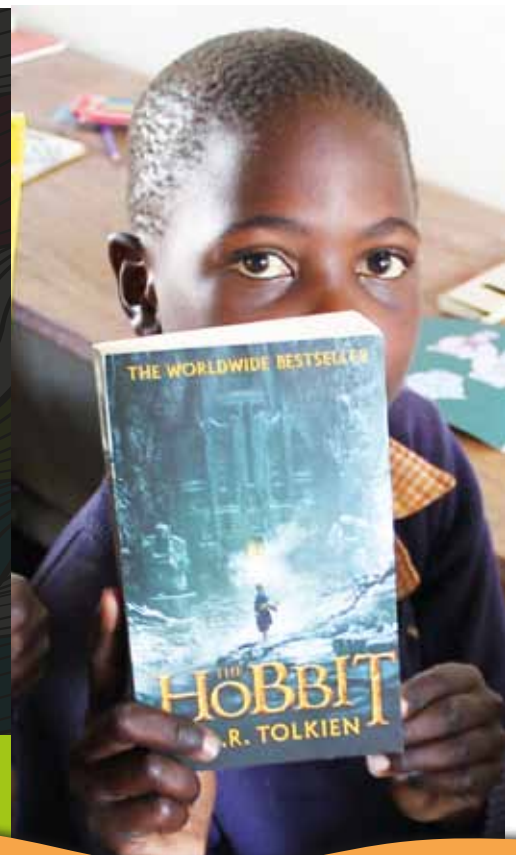
Děkujeme všem, kteří podpořili Klub přátel adopce a umožnili tak studium dalším dětem.

SBÍRKA KNIH PRO KEŇŮ

Daruj knihu **v angličtině**
pro novou knihovnu
Ostrova Naděje na Rusinga
Island v Keni.

CENTRUM NAROVINU

AdopceAfrika.cz



Rozhovor s Kenem Okongo, ředitelem Centra Narovinu v Keni, k příležitosti jeho návštěvy v České republice

Kene, s naší organizací spolupracuješ od začátku a v České republice nejsi poprvé. Na co ses těšil nejvíce?

Nejvíce jsem se těšil, že opět uvidím přátele, které zde za ty roky, co sem jezdím, mám. A také jsem se těšil na guláš a knedlíčky, mé nejoblíbenější české jídlo. Také mám velmi rád setkání ve školách, a když se mě děti ptají na Afriku a mluví o tom, jak si ji představují.

Čeká tě zde několik setkání s českými a slovenskými adoptivními rodiči. Jsou pro tebe tato setkání zajímavá?

Pro mě je vždy zajímavé potkat se se sponzory dětí a sdílet s nimi naše zkušenosti. Vždy mám nejraději, když se začnou ptát... i na nejjednodušší otázky jako třeba co jíme, jestli slavíme Vánoce nebo zda máme zimu.

Naposledy jsi byl v České republice před třemi lety. Všiml sis zde nějakých změn?

Jsem si jistý, že se zde odehrálo mnoho změn, ale je pro mě velmi obtížné je zaznamenat. Čechy jsou rozvinutou zemí a byl jsem zde již v době, kdy jsou dobré silnice, máte elektřinu a vodu v domech, dobrou veřejnou dopravu. Takže vše tu již bylo v době, kdy jsem sem začal jezdit. V tom je rozdíl pro přátele, kteří navštěvují Keňu



v posledních 12 letech. Mohou si lépe a snadněji všimnout změn, které se v Keni dějí... dříve tam nebyly silnice, například do mé vesnice na ostrově Rusinga. Dojet tam z Nairobi trvalo dva dny. Nyní máme silnici...sice ne zcela hotovou, ale téměř. Takže nyní cesta trvá 12 hodin. Na začátku si tam ani nikdo nepředstavoval elektřinu. A během těch let vznikla myšlenka a nyní konečně máme elektrické sloupy blízko ostrova. A samotná elektřina už je skoro tam... Takže tím jsem chtěl říct, že v rozvojových zemích je jednodušší zaznamenat materialistické změny než v zemích rozvinutých.

Na závěr bych se tě chtěla ještě zeptat, zda umíš nějaká česká slova?

Ano, znám mnoho užitečných slov - Dobré ráno, Miláček, Dobrou noc, Na zdraví, Pivo, Dobrou chuť, Dej mi pusku, Děkuji. A mnoho dalších... a umím je také kombinovat do vět „Dobré ráno miláček.“

Celý rozhovor zveřejníme v srpnovém elektronickém bulletinu.

Zdravotní pojištění očima jeho zakladatele v Keni

Projekt vznikl v roce 2009 na základě četných zkušeností, jež jsme měli s dětmi, které kvůli špatnému zdravotnímu stavu nemohly navštěvovat školu. Některé případy nebyly vážné a daly se snadno vyřešit, avšak protože rodiče nebo opatrovníci neměli na léčbu peníze, stav dítěte se časem zhoršil do té míry, že jej ohrožoval na životě. Stávalo se, že dítě onemocnělo, rodič či opatrovník informoval koordinátora, který případ oznámil kanceláři, ta informovala sponzora a pak nezbyvalo než čekat na jeho odpověď, zda je či není schopen léčbu zaplatit. Nezřídká byla potřebná částka vysoká a sponzor nedokázal sehnat v tak krátké době tolik peněz.

Projekt funguje tak, že když pojištěné dítě onemocní, rodič nebo opatrovník zavolá koordinátorovi. Ten mu obratem poradí, na které zdravotnické zařízení v okolí bydliště se má obrátit. Koordinátor se pak spojí s kanceláří a začne řešit finanční otázky spojené s počáteční fází případu. Musí také jít do nemocnice zkontrolovat nemocné dítě. Protože nemáme předjednané smlouvy s nemocnicemi, řešíme každý případ jednotlivě. Důvodem neexistence smluv jsou obavy z navyšování účtů. Jakmile bychom uzavřeli smlouvu, nemocnice by k nám přistupovaly jako k pojišťovací společnosti a mohly by nám účtovat přemrštěné částky.

Všechny pojištěné děti prochází jednou ročně zdravotní prohlídkou. Každý rok je hospitalizováno a ambulantně ošetřeno v průměru 175 dětí. Většina případů je řešena ambulantně a všichni ambulantně ošetření pacienti obvykle vyčerpají stanovený limit, který byl na začátku pro ambulantní péči 8 000

KES a pro hospitalizaci 250 000 KES. Současné limity byly zvýšeny pro ambulantní péči na 10 000 KES a pro hospitalizaci na 300 000 KES.

V loňském roce byl sestaven tříčlenný tým, jenž se plně věnuje právě projektu zdravotního pojištění. Členové týmu jsou z ostrova Rusinga, Kisumu a Mombasy.

Projekt zdravotního pojištění je založený na kolektivní zodpovědnosti a obětavosti sponzorů, kteří dětem pojištění platí. Má už na kontě řadu úspěchů. Vyřešili jsme spoustu komplikovaných případů, které by jinak mohly skončit smrtí.

Živě si vzpomínám na první vážný případ, který jsme řešili. Byla to operace jícnu dívky Dorice (ID 50308). Její sponzor byl jedním z prvních, kteří dětem pojištění zaplatili. Rodinná situace dívky byla obtížná. Matka se rozešla s dívčíným otcem, který byl alkoholik, a z vesnice na ostrově Rusinga se s rodinou odstěhovala do slumu v malém městě Nakuru.

Jednou večer mi dívčina matka zavolala a byla moc smutná. Odvezla dívku do nemocnice a tam jí sdělili, že pokud se problém s jícnem nevyřeší, mohla by Dorice dostat rakovinu. Operace byla neodkladná (dívka nemohla polykat) a stála spoustu peněz. Vysvětlil jsem matce podrobnosti a Dorice jsme domluvili léčbu. Operace dopadla výborně a dívka je od té doby v pořádku. Zaplatili jsme účet a vzpomínám si, že mi pak matka telefonovala a děkovala, zároveň se ale svěřila, že mi uvěřila teprve ve chvíli, kdy byl účet zaplacen. Bylo to pro ni jako

sen, byla moc šťastná. Od té doby jsme s rodinou v úzkém kontaktu. Když jsme se zdravotním pojištěním začínali, většina pojištěných nevěděla, jak celá věc funguje. Mnozí se domnívali, že je to podvod - nedovedli pochopit, jak můžeme platit vyšší částku, než jakou posílá sponzor.

Projekt zdravotního pojištění pokládám za velký úspěch. Mým vroucím přáním je, aby jednou byly pojištěné všechny děti z programu Adopce na dálku. Jsem také velice rád, že ostatní neziskové organizace, které v Keni působí, považují náš projekt za jedinečný a průkopnický, že je pro ně příkladem a obracejí se na nás, abychom se s nimi podělili o získané zkušenosti.



Setkání českých a keňských koordinátorů

Program Adopce afrických dětí – projekt pomoci na dálku funguje především díky dobrovolným koordinátorům. Čeští a slovenští koordinátoři jsou ve spojení s adoptivními rodiči a keňští koordinátoři jsou zase v těsném kontaktu s dětmi a jejich rodinami. Každý keňský koordinátor má svůj tým, který tvoří dva až pět dalších lidí, kteří mu pomáhají. V Čechách i v Keni se pravidelně 2x ročně konají setkání, kde se vždy shrnou novinky z fungování organizace a všech probíhajících projektů. Především se ale řeší projekt Adopcí, kdy se diskutuje nad uplynulým obdobím a novými výzva-



mi, které povedou k dalšímu vylepšení naší práce. Jedno takové setkání proběhlo 30.–31. 5. v Praze, kde byl přítomen i Ken Okongo, ředitel keňské kanceláře. V Keni se poslední setkání konalo v lednu v Nairobi, za účasti Dany Feminové, ředitelky organizace. Pokud byste se i vy chtěli zapojit mezi naše dobrovolníky, zveme vás na seminář Dobrovolníci pro rozvojovou spolupráci v Africe. Další kurz se plánuje na podzim, detailní informace se včas objeví na našich stránkách.

Lenka Čapková



Dva učitelé z Keni navštívili partnerskou školu v Dačicích

Dva učitelé z Keni Kevin Onyango a Vincent Rowa, kteří přijeli na měsíční pobyt do České republiky, navštívili také partnerskou školu v Dačicích. Setkání to bylo velmi dojemné, děti byly nadšené, že se mohly osobně s učiteli seznámit a měly spousty dotazů. Kevin přivezl dopisy a pozdravy od dětí z keňské partnerské školy a také je naučil typickou hru, kterou hrají děti v jejich škole Ostrov Naděje na Rusinga Island. Přejeme další krásné chvíle v programu Partnerství mezi keňskými a českými školami.

Simona Heřtusová